

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Nova slovenska vlada vznemirja

Od umestitve nove slovenske vlade, prve demokratično izvoljene po letu 1945, je minil komaj dober mesec. Dediščina, ki jo je novo slovensko politično vodstvo prevzelo od prejšnjega »razsvetljeno absolutističnega« režima, je porazna: razdeljen narod, moralno razsulo, strah v košter, gospodarstvo pred zlomom. Ekonomski minister Jože Mencinger je za en mesec zakasnil izdelavo programskega dokumenta, da se je lahko med tem časom sploh dokopal do kolikor toliko popolne inventure zavoženega ali polzavoženega gospodarstva in na koncu izjavil, da si tako črne slike še sam ni predstavljal. Ne samo Mencinger, vsi člani vlade se zavedajo in to tudi javno govorijo, da bodo za premostitev hudega položaja potrebna leta, če ne desetletja.

SPODRSIJAJE VLADE NAPIHUJEJO

Vladni predsednik je postal krščanski demokrat Lojze Peterle, kristjan ne le po politični pripadnosti, marveč predvsem po svojem notranjem prepričanju in življenjski usmeritvi. V svojih prizadevanjih daje prednost eni programski točki nad vsemi drugimi: spravi slovenskega naroda med seboj in z drugimi. Po njegovem mnenju lahko začne uspešno utirati nove poti v ekonomskem, kulturnem in političnem življenju le narod, ki je spravljen s seboj in z drugimi. Ta svoj program Peterle utemeljuje z umirjeno, a jasno besedo. O kakem revanšizmu, s katerim je prejšnja oblast begala duhove, s strani predsednika vlade ni ne duha ne sluha.

Pa vendar prve korake nove slovenske vlade od prvega dne dalje spremlja neka neprikrta sovražnost sredstev množičnega obveščanja. Tisk in televizija z veliko budnostjo in spretnostjo izkoriščata najmanjše pomanjkljivosti ali spodrsiljave večinske politične skupine in vlade za bolj ali manj prefinjeno zbadanje, demagoško ubiranje občutljivih strun »ranjenega slovenskega ponosa«, metanje posameznih ministrov, posebno predsednika Peterleta, v slabo luč, prikrito opozarjanje na nevarnost »prerekanja«, ki naj bi ga prinašalo večstrankarstvo, ko pa je vendarle potrebna »enotnost« itd.

NEOKUSNO ZADRŽANJE TRŽASKIH LEVICARJEV

V tem početju se odlikuje tudi »Primorski dnevnik«, ki naj bi bil »dnevnik vseh Slovencev v Italiji«. Prejšnji teden so na njegovih straneh kar tekmovali, kdo bo z bolj ganljivimi besedami izrazil solidarnost predstavniku JLA v slovenski skupščini, ker je hotel spregovoriti v srbsčini, pa so mu hudobni »demosovci« odvzeli besedo, mi Slovenci v Italiji pa smo vendarle za dosledno spoštovanje načela materne jezika. In tako dalje.

Tako se med ljudmi uveljavlja miselnost, češ saj je naposled vseeno, ena vlada je zamenjala drugo, pa se nič ni spremenilo, avtoritarne metode uporabljajo eni in drugi, vsi so enaki, sedanji oblastniki pa so morda še slabši od prejšnjih. Časnikarji RTV Ljubljana so na dan, ko je bila umeščena nova vlada, uprizorili, baje na predlog nekega tržaškega časnikarja, groteskno stavko »za svobodo tiska in obveščanja«.

VLADE MORA POPRAVLJATI PREJŠNJE ZAVOŽENO

Vse to je nesprijemljivo in naravnost neokusno najmanj iz treh razlogov.

Prvega je med svojim nedavnim obiskom v Trstu pojasnil minister za kulturo Andrej Capuder. Nove slovenske vlade, naj bo že kakršna koli, ni mogoče primerjati s prejšnjo. Prejšnja politična garnitura se je polastila oblasti z namenom, da jo obdrži za vse večne čase. Sedanje vlado pa je izvolilo ljudstvo in jo bo ljudstvo prav tako zamenjalo, če z njo ne bo zadovoljno. Kako je mogoče spregledati to osnovno razliko?

Drugič. Naloga novoizvoljene skupščine in vlade je predvsem ta, da izvede prehod iz tiranije v demokracijo, iz razdelje-

nosti v spravo, da se dogovori o novih pravih igrah, da pripravi prostor za demokratično dialektiko. Igrati se na opozicijo v tem trenutku ni isto kot v normalnih, že utečenih razmerah.

Tretjič. Današnja hiperkritičnost mnogih slovenskih medijev ni prepričljiva. Prepričljiva bi bila, ko bi prihajala od ljudi, ki bi bili isto kritičnost in opozicionalno držo začeli izkazovati že nekoliko prej, takole od leta 1945 dalje. Tako pa bi izgledalo, da na ljubljanski RTV vse do maja 1990 ni bilo nobenega razloga za kako stavko »za svobodo izražanja«, pa tudi za »Primorski dnevnik« je bilo vse do sedanjega skupščinskega predstavnika JLA v (Socialistični) Republiki Sloveniji bolj malo oseb, vrednih izrazov solidarnosti ob kršitvi človekovih pravic.

Taka opozicija diši po preračunljivosti. Preračunljiva beseda pa ni pristna. In naj so posamezne trditve same na sebi še tako utemeljene — nepristna beseda ima priokus laži.

-zč

Nasilje v Romuniji

Ni se še polegel odmev na izide prvih romunskih demokratičnih volitev in že je ta balkanska država spet v ospredju zanimanja in informacij Evrope in sveta. Nedavno je odnesla zmago Fronta za narodno rešitev, ki jo vodi začasni predsednik Iliescu, sam bivši (?) komunist. Zmaga sama je posebej v opoziciji zbudila veliko negodovanja in nezadovoljstva, češ da je šlo pri tem za potvorbe in kaj podobnega.

Sedaj pa se je zadnje dni razširila vedno močnejša opozicija zlasti s strani študentov pa tudi manjših opozicijskih strank. Pred dnevi je prišlo do pravih pouličnih izgrediv in bojev. Iliescu je poklical na pomoč rudarje iz ostalih delov države, ki so nato prevzeli pravo in pravcato vlogo policije. Vrgli so se na demonstrante in nasilno posegli ter pri tem zlasti pretepal študente. Opazovalci se sprašujejo, kje vendar delavci igrajo vlogo policije in nastopajo kot represija svobodoljubni množici!

Romunija je že od decembrske revolucije s padcem in umorom Ceausescuja pravzaprav zelo destabilizirana država. Res je, da v svoji preteklosti ni imela niti prave demokratične tradicije, čeprav je v dobi monarhije in posebej med obema vojnoma vseeno le poznala vsaj delno blagostanje in slovela kot dobro stoječa balkanska država.

Pred kratkim je italijanska televizija predvajala intervjuje z nekdanjimi vzhodnoevropskimi vladarji. Med temi je bil tudi bivši romunski kralj Mihael, ki sedaj z družino biva v Švici, saj so ga komunistične oblasti — kot mnogo drugih — poslale v izgnanstvo leta 1947. Bivši kralj je potrdil željo po pravi demokratizaciji Romunije, in izrazil pripravljenost, da se vrne (tudi če ne kot kralj) nazaj v domovino.

Danes je Bukarešta spet v razcepu. Oglašajo se spet glasovi tragične preteklosti, v ozadju se kažejo temne sence Ceausescujevega zatiralnega sistema. Marsikateri komentator je primerjal sedanjo represijo na trgih Bukarešte (seveda v sorazmerju) s Tiananmenom v Pekingu Jani. Predsednik romunske vlade Roman je sicer tudi zagovarjal sedanji poseg in zatiralno akcijo rudarjev, čeprav je tudi (plaho) pristavil, da je morda prišlo do pretiravanja. Samo to?!

Evropa z veliko zaskrbljenostjo gleda na romunske dogodke. Sama Evropska gospodarska skupnost je sklenila zamrzniti določene gospodarske olajšave z Bukarešto. Vsa mednarodna javnost pa pričakuje, da se bo položaj v Romuniji le spremenil. Neokomunizem (kot imenujejo sedanjo vladajočo ideologijo) je sicer pokazal svoj pravi obraz. Upamo, da ga bo tudi pod pritiskom demokratičnega javnega mnenja spremenil!

Kmalu prost vstop v Slovenijo tudi za vse emigrante

Predsednik slovenske vlade prof. Lojze Peterle je 15. junija sprejel v Ljubljani zastopstvo SSK. Delegacija je imela v slovenskem glavnem mestu še nekaj srečanj izrazito delovnega značaja.

S predsednikom vlade Peterletom, ki ga je spremljal minister za manjšine dr. Janez Dular, so zastopniki SSK poglobili nekatera vprašanja, ki so bila že načeta na prejšnjih srečanjih. Gre za uveljavljanje pravic Slovencev v zamejstvu, utrjevanje skupnega slovenskega narodnega prostora in uveljavljanje načela enakopravnega ravnanja z vsemi komponentami v zamejstvu. Dr. Dular je potrdil namen, da še v juniju opravi obisk pri slovenski narodnostni skupnosti v Italiji. (Bo obiskal tudi Gorico?)

Predstavniki SSK so obiskali tudi predsednika slovenskega parlamenta dr. Franceta Bučarja. Razgovor je bil posvečen pripravam na novo slovensko ustavo.

Na sedežu Republiškega sekretariata za notranje zadeve je delegacija SSK sprejel novi slovenski notranji minister Igor Bavčar. Ta mu je prikazala probleme Slovencev v Italiji in vlogo slovenske stranke. Minister pa jo je med drugim informiral o tem, da bo slovenska vlada uredila statusna vprašanja tistih Slovencev, ki po vojni niso prihajali v Slovenijo. V uradnem sporočilu ministrstva je rečeno, da se pripravljajo poseben zakon, s katerim bodo ustavljeni postopki proti nekaterim ljudem, in da bo slovenska meja odprta za vse Slovence, v Slovenijo bodo lahko vstopali in jo zapuščali svobodno in varno.

Zastopniki deželne vlade SSK so imeli končno razgovor še z ministrom za informiranje Stanetom Staničem. Na srečanju so poudarili nujnost prostega kroženja slovenske tiskane besede preko meje. Povabili so ga tudi, da opravi obisk pri sredstvih množičnega obveščanja Slovencev v Italiji.

Ali bo besedam sledil zakon?

Ali bo italijanska vlada uresničila v svoji zakonodaji načela o pravicah narodnih manjšin, ki jih je uradno predstavil v imenu Italije, Jugoslavije, Avstrije, Češkoslovaške in Madžarske zunanji minister De Michelis 6. junija na konferenci o človekovem položaju v Köbenhavnu? To se je v parlamentarnem vprašanju vprašal valdostanski senator C. Dujany. Naslovil ga je na ministrskega predsednika Andreottija in na ministra za deželna vprašanja Maccanica.

Zasedanje v Köbenhavnu, ki sodi k pobudam Konferenca o evropski varnosti in sodelovanju, je namreč prav v uvodnem delu razpravljalo o manjšinah. De Michelisov dokument pa vsebuje pomembna načela v 20 točkah, še zlasti o rabi manjšinskega jezika v odnosu do javnih oblasti; o pravici do manjšinskega šolstva; o pravici do priznanja obstoja manjšine in njene pravice, da živi kot skupnost ipd.

Senator Dujany, ki je vprašanje predložil na pobudo Slovenske skupnosti dne 12. junija, opozarja predsednika vlade in ministra za deželna vprašanja, da v poslanski zbornici že dolgo čaka na odobritev zakonski predlog o pravicah jezikovnih skupnosti; v senatu čaka na odobritev predlog ustavnega zakona o pravicah nemške manjšine v Dolini Aoste, v ustavni komisiji senata pa se je začela razprava o vladnem osnutku za zaščito Slovencev. O tem osnutku senator Dujany pripominja, da ga je slovenska manjšina ocenila kot neprimeren in nezadosten ukrep, ki ne jamči zaščite, ki naj bo v skladu z ustavo in mednarodnimi obveznostmi Italije. Zato pa je tudi na mestu vprašanje, ali bo vlada zdaj spremenila svoja stališča v skladu s svojimi predlogi v Köbenhavnu.

Za listino o manjšinah

Italijanski zunanji minister De Michelis je pred časom predlagal svojim evropskim partnerjem (posebej v podonavskem področju, pa tudi na konferenci za evropsko varnost v Kopenhagnu) posebno listino o pravicah narodnih in drugih manjšin. Točke iz tega dokumenta-predloga so zelo lepe in vzpodbudne, saj predvidevajo vrsto osnovnih pravic in svobodnih posebej za narodne manjšine.

Upamo, da bo italijanski zunanji minister znal ta načela zagovarjati tudi v rimski vladil oz. parlamentu, ko bo spet prišlo do razprave o vladnem osnutku za slovensko manjšino v Italiji. Sicer bo vse le — dim...

Bush piše Joviću

Predsednik ZDA George Bush je poslal pismo predsedniku Jugoslavije Borisavu Joviću. V njem izraža zadovoljstvo nad demokratičnimi volitvami v Sloveniji in na Hrvaškem. Obenem izraža upanje, da bo do teh prišlo tudi v drugih republikah SFRJ (posebej v Srbiji). Prav tako se ZDA zgražajo nad postopanjem policije med manifestacijami v Beogradu, ko so množice zahtevale demokratične volitve in pravi pluralizem v državi nasproti zakrknjenosti režima Sl. Miloševića.

Nemški Katoliški shod

Zadnje nedeljo maja se je v Berlinu zaključil 90. nemški Katoliški shod (Katholikentag). Gre za zborovanje nemških katoličanov, ki je letos bilo res »vsenemško«, ker so se ga v velikem številu udeležili tudi Nemci iz Vzhodne Nemčije, ko ni več berlinskega zidu. Raznih zborovanj med tednom se je udeležilo do 135.000 ljudi, večji del mlajših od 30 let. Pri zaključni maši v nedeljo, 27. maja na berlinskem stadionu je bilo 90.000 udeležencev.

Med shodom so govorili škofje in tudi politiki. Iz Vzhodne Nemčije je nastopil predsednik tamkajšnje vlade Lothar de Maiziere. Prišla sta tudi kancler Kohl, madžarski ministrski predsednik Antalla. Na shodu je govorila tudi predsednica litovske vlade Kazimira Prunskiene.

Sprava med Albanci

Na Balkanu je še vedno ukoreninjena krvna osveta. Gre za običaj, ki je nekaka zapoved, da se mora družina maščevati za krivico storjeno nemu ali drugemu članu rodbine.

Taka osveta je posebno živa med Albanci. V preteklih tednih pa je prišlo do nenavadnega pojava: do jasne sprave med družinami, tako med muslimani in še bolj med katoličani. Ob takih priložnostih se je zbralo na tisoče ljudi.

Toda srbski policiji tudi srečanja sprave niso pogodu. Zato je večkrat brutalno posegla vmes. To se je zgodilo tudi v Selograđu pri Podujevu. Katoliška Cerkev in mirovni svet sta priredila bogoslužno in spravno srečanje prebivalcev albanske narodnosti. Zbralo se je 25.000 ljudi, mnogo je bilo tudi muslimanov. Prižgali so svečo sprave v čast sv. Nikolaju, ki je njihov narodni svetnik. Toda ko se je 18 albanskih družin zbralo v neki privatni hiši, da ob skupnem kosilu odvržejo s sebe krvno osveto, je posegla vmes srbska policija. Ljudi je razgnala in nekatere tudi aretirala.

Znamenje novih časov

Po zadnji vojni je bilo tudi pri nas vedno nekaj družin, oziroma staršev, ki so bili mnenja, da za njihove otroke krst ni potreben. Če bodo hoteli, naj se dajo

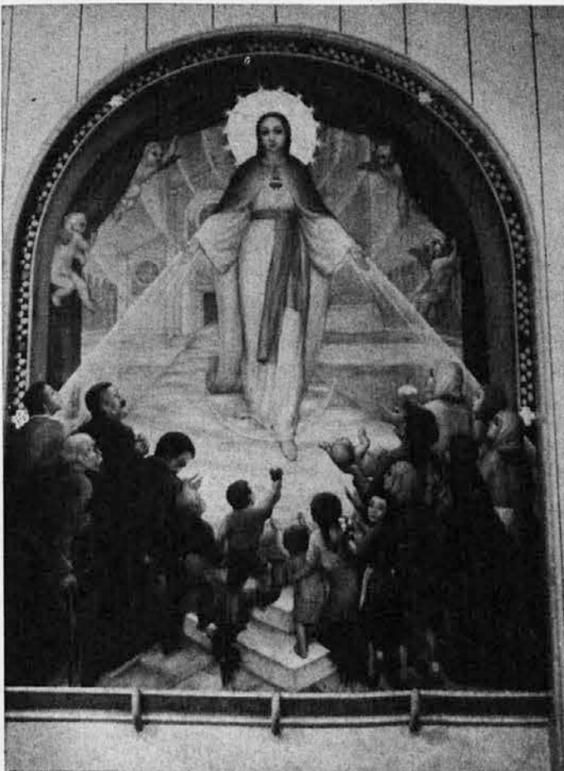
krstiti, ko bodo polnoletni. Seveda se je težko odločiti za nekaj, česar ne poznam. V Sloveniji pa je bilo povsod, v šoli, v časopisih, knjigah, revijah, da je vera preživela. Kdor je hotel v službi priti na višje mesto ali postati član partije, se je moral veri odpovedati ali jo vsaj skrivati.

Božja milost pa vedno deluje. Odrasli so začeli iskati vero. Večkrat se je to zgodilo pred poroko z vernim partnerjem. Mnoge župnije so uvedle katehumenat za pripravo odraslih za krst.

Na binškošni ponedeljek je nadškof A. Suštar v frančiškanski cerkvi v Ljubljani podelil prvo sveto obhajilo in birmo 60 odraslim. Med njimi je bilo tudi 18 novokrščencev. Med temi novokrščenci, prvobhajanci in birmanci so bili ljudje različnih poklicev in starosti, poročeni in neporočeni, študentje in izšolani ljudje. Število odraslih, ki želijo biti krščeni, stalno narašča.

Avstrijski škofje o socialnem vprašanju

Avstrijski škofje so izdali skupno pastirsko pismo o socialnem vprašanju. V Avstriji je zbudilo veliko pozornost ne samo v katoliških krogih. To pismo je na voljo tudi v slovenskem prevodu; izdal in založil ga je Dušnopastirski urad v Celovcu.

Podoba brezmadežnega Srca Marijinega v župnijski cerkvi v Vrtojbi; delo Toneta Kralja. Liturgični praznik obhajamo letos v soboto, 23. junija

V PROTITOKU

Izpadi izjave, uvodniki itd.

Prejšnji teden je v slovenski skupščini izbruhnila afera, ko je pravosodni minister dr. Rajko Pirnat prekinil poseg delegata JLA polkovnika Milana Aksentijevića, ker je slednji spregovoril v srbohrvaščini. Dogodek je seveda povzročil razburjenje, polemike, proteste itd. O tem je na dolgo in široko pisal tudi »Primorski dnevnik«, ki se je zelo jasno postavil v bran prizadetega polkovnika. Vojmir Tavčar je v uvodniku 16. t. m. z naslovom »V zamejstvu že poznamo scenarij...« imerjal dogodek v skupščini z izjavi italijanskih nacionalistov in pri tem tudi trdil, da je častnik JLA govoril »v jeziku, ki je bil za vse prisotne razumljiv«. Slednjo trditve je bilo treba sicer preveriti, saj dvomimo, da pozna Vojmir Tavčar vse poslance v slovenski skupščini in njihovo znanje oz. neznanje srbohrvaščine.

V isti številki PDK-a pa se na 2. strani v okviru pojavijo tri izjave: protest SKGZ, solidarnostna izjava sen. Spetiča in izjava slovenske komisije pri PSI. Vsi so seveda solidarni s polk. Aksentijevićem in mu izrekajo podporo. Svojo izjavo so dali tudi slovenski socialisti, ki so celo citirali 13. člen poslovnika skupščine Slovenije. Ali smemo upati, da bodo v bodoče tako odločno stališče zavzeli tudi ob šovinističnih izpadih s strani njihovih strankarskih tovarišev italijanske narodnosti?

Vendar se v številki našega dnevnika, ki nosi datum 16. junija 1990 nahajajo tudi drugi prispevki, ki se dotikajo drugega aktualnega vprašanja in sicer narodne sprave: na 5. strani zasledimo torej prispevka Sergija Premruja in Pietra Merkušja ter ponatis članka, ki ga je za Naše razglede napisal Zdenko Roter. V člankih je marsikaj točnega, saj je res, da so šli slovenski fantje in moške v partizane po-

večini, ker so hoteli dati svoj doprinos k osvoboditvi našega naroda izpod okupatorjevega jarma. Pri nas je to bilo še posebej razvidno. Pozabilo pa se je tudi na neko drugo temeljno vprašanje: Zakaj je šlo ravno tako veliko slovenskih fantov in mož v vaše straže in pozneje v domobranec? Zakaj sta bila med vojno partizanski in domobranski tabor tako številna? Taka in podobna vprašanja je v pismu v zadnji številki Mladike že postavila Nadja Maganja. Ne morem namreč verjeti, da se je npr. polovica Slovencev hotela po vsej sili ponemčiti ali poitalijančiti ali pa da je nestrpno čakala, kdaj bo prišla pod nemško, italijansko ali madžarsko nadoblast. Sicer so vaše straže (oz. »bela garda«) nastale komaj leta 1942, medtem ko je bila Slovenija razkosana aprila 1941. Kdo je v tem približno enoletnem obdobju okupatorju ovaljal slovenske domoljube in izvrševal likvidacije t.i. »izdajalceve«? Kdo je kriv za usodo Slovencev, ki so jih leta 1943 Angleži s padali vrgli na slovensko ozemlje, da bi vzdrževali stike med zavezniki in partizani? Skoraj vsi so izginili nekaj mesecev po končani vojni, njihova usoda pa je še dandanes neznana. Ob tako jasnih dejstvih ne moremo ostati pri starih trditvah in stereotipih.

Casopis, ki se ima za dnevnik Slovenec v Italiji, bi vendarle moral biti preudarnjši pri pisanju in objavi raznih uvodnikov, izjav in drugih člankov, saj se ljudje začenjajo naveličavati ob petju vedno ene in iste (oguljene) pesmi.

-nl

Širite „Katoliški glas“

Kaj so Slovenci dali Ameriki

I.

V angleški reviji »The world & I« je znani slovenski sociolog Edward Gobetz objavil dva zanimiva članka o Slovencih v Ameriki, o njihovi kulturi, o njihovem doprinosu k razvoju Amerike na vseh področjih. Zaradi zanimivosti in pomembnosti sem izbral nekaj važnejših podatkov, dejstev, ki bodo odkrili veličino naroda, ki je majhen, edinstven, ki pa je v določenih trenutkih odločilno vplival na razvoj Amerike.

V prvem članku z naslovom Kultura srca, je avtor zapisal, da Slovenci nismo nikoli resnično uživali politične neodvisnosti razen na začetku naše zgodovine. Ko govorimo o Slovencih, lahko govorimo o njihovem moralnem življenju, o njihovi srčni kulturi, ki je ena izmed najpomembnejših lastnosti. Slovenec je po svoji naravi vztrajen, poln energije, kreativen, optimist, globoke vere in zaupanja, da bo stvari naredil, premostil težave, kakor tudi različne nevarnosti, predsodke in diskriminacije. V Slovencih je velik čut za žrtvovanje, za daritev. Tudi veliko ljubezen do petja gojijo Slovenci. Znan je rek, da trije Srbi napravijo armado, trije Hrvatje politično stranko, trije Slovenci pojočo družbo. V luči tega lahko razumemo t.i. »slovenski čudež preživetja« v Ameriki, kakor tudi izreden uspeh v Sloveniji.

Pomemben je bil tudi intelektualni dar Slovencev Ameriki. Znani Američan Thomas Jefferson je bil začuden in prevzet od starodavnega slovenskega demokratičnega obreda. V Karantaniji so razvili zelo visoko stopnjo demokracije s posebnim obredom ustoličevanja vojvod. Kakor pravi francoski filozof in zgodovinar Jean Bodin, je bil ta obred v tistih časih edinstven v Evropi. Pri tem obredu je bodoči vojvoda, preden je bil ustoličen, moral obljubiti, da bo pravičen voditelj in sodnik, dober branitelj domovine in da bo skrbel za ljudstvo. Sebe po teh javnih obljubah so ga Slovenci ustoličili za vojvodo. Ta obred je dal teoretično in moralno upravičenost za ameriško deklaracijo o neodvisnosti. Crane Brinton, priznani zgodovinar na harvardski univerzi, pravi, da je ta izreden slovenski obred pripomogel k bodoči pravni izgraditvi modernih institucij na Zahodu.

Drugi izredni doprinos Ameriki je bil dar Friderika Pregla, slovenskega profesorja in raziskovalca, rektorja v Gradcu, ki je leta 1923 prejel Nobelovo nagrado za kemijo zavoljo izrednih odkritij na področju mikroanalize in organske kemije. P. A. Levine, eden Preglovih učencev,

je prinesel njegovo metodo v Ameriko, kjer je dala nov polet razvoju kemične industrije v ZDA.

Wernher von Braun, oče ameriških vesoljskih postaj, pravi, da je prvi, ki je znanstveno razmišljal o vesoljski postaji, bil kapitan Potočnik — Slovenec. Leta 1929 je v Berlinu izdal znanstveno knjigo, ki je vsebovala načrte o vesoljski postaji. Von Braun je študiral Potočnikove ideje in jih je naprej razvijal. Slovenec je bil tisti, ki je omogočil, da se je vesoljski program razvil in se je s tem odprla nova dimenzija v razvoju ameriške vesoljske tehnologije.

Gotovo pa je misijonska dejavnost ena izmed največjih darov ameriški Cerkvi. Največji misijonar je bil Friderik Baraga, ki je prišel v Ameriko leta 1830. Zgradil je mnogo cerkva, šol, napisal veliko šolskih in verskih knjig. Bil je tudi prvi ameriški škof, ki je izdal svoja pastirska pisma v jezikih Indijancev. Bil je začetnik kulture pluralizma, kar je bilo zelo pomembno za razvoj ameriške Cerkve. Leta 1984 je ameriška pošta izdala spominsko kartico v njegov spomin.

Baragova sestra je veliko pripomogla k ustanovitvi različnih dekliških šol v Pennsilvaniji. Tudi veliko drugih slovenskih sester je učilo in še učijo na raznih visokih šolah in univerzah. Sestra Diana Bergant je profesorica Stare zaveze na univerzi v Chicagu. Druga izredna žena je Albina Aspell, ki je trenutno direktorica katoliškega škofijskega časopisa v Illinoisu. Zaradi mednarodnega in domačega ugleda je bila izvoljena za predsednico ameriškega katoliškega tiskovnega združenja in se je kot ena redkih laikinj udeležila kot opazovalka škofovske sinode leta 1987 v Rimu, kjer je imela pomemben govor.

Robin

Združenje lastnikov razlaščenega premoženja

V Ljubljani so 5. junija ustanovili Združenje lastnikov razlaščenega premoženja, ki ima namen braniti lastniške pravice tistih, ki so jim v letih po vojni krivično odvzeli premoženje. Komunistična oblast je zakrivila naštetu krivic. Združenje zahteva v prvi vrsti, da se razveljavijo zakoni, ki so dovoljevali razlaščenje zasebnega premoženja, potem vrnitev prisilno odvzetega premoženja in lastniških pravic lastnikom ali njihovim potomcem. Preprečiti hoče tudi nevarnost prodaje razlaščenega premoženja drugim fizičnim ali pravnim osebam.

Izlet MPZ »F. B. Sedej« v Rim

Na prvi reviji cerkvenih pevskih zborov, ki se je odvijala na Bledu 5. in 6. maja, je števerjanski zbor prejel za prvo mesto tridnevni izlet v Rim z avdienco pri sv. očetu.

Nestrpno smo čakali na ta izredni dogodek, saj nam je pomenil velik podvig za pevski zbor kot za celotno župnijo. Izlet je bil napovedan za 4. 5. in 6. junij. Poleg zabave in izleta samega smo dajali največ poudarka prav sprejemu pri papežu, kjer bi se morali izkazati kot res najboljši cerkveni zbor iz Slovenije in zamejstva. Na to smo se morali pripraviti z vajami, ki so bile večkrat naporene, a smo nanje prihajali z veseljem, ker smo vedeli, da nam bo trud bogato poplačan.

POT V RIM

Polni dobre volje smo se v ponedeljek, 4. junija že navsezgodaj zbrali na trgu pred domačo cerkvijo, kjer smo čakali na avtobus. Čeprav so bile še jutranje ure, nam ni manjkalo dobre volje, veselo vzdušje je takoj zaživelo in nas spremljalo do Rima. V zgodnjih popoldanskih urah smo dospeli v Orvieto. Ogledali smo si znamenito stolnico.

OGLED RIMA

Po kratkem odmoru za kosilo v tem turističnem centru, smo nadaljevali pot

Steverjanski zbor poje pred sv. očetom

proti Rimu. Ob izhodu z avtoceste nas je pričakal msgr. Jezernik; izrazil nam je dobrodošlico, nato pa nas pospremil do ekumenskega mesteca Taddeide, kjer so nam v ljudne redovnice nudile prenočišče in večerjo. Po obedu smo se odpravili k počitku, saj je bila pot naporna.

Naslednjega dne smo si ogledali najvažnejše rimske spomenike. Z našega bivališča smo kmalu po 7. uri odšli v Va-

tikan v baziliko sv. Petra. Naš vodič (ga. Lidija), nam je z obširno in jasno razlago predstavila to renesančno umetnino. Pred grobom apostola Petra, kjer je glavni oltar te cerkve, smo zapeli pesem »To moje živo je telo«. Za nas pevce je bilo to pravo doživetje, da smo se lahko izkazali na takem častnem mestu, hkrati pa nam je bilo v veliko zadoščenje, da smo ponesli našo slovensko cerkveno pesem v kraj začetkov krščanstva.

Pot nas je nato vodila po ozkih vaticanskih ulicah do Hadrijanovega mostu. Z njega smo videli onesnaženo Tiberio in Angelski grad.

Svoj ogled mesta smo nadaljevali do trga Navona, kjer je tudi cerkev sv. Neži, in nato v Panteon. Tudi tu smo zapeli in pritegnili pozornost številnih turistov, ki so naše petje nagradili s ploskanjem, čeprav to ni bilo pogodu tamkajšnjim paznikom.

V popoldanskih urah smo si ogledali še nekaj zanimivosti kot so Fontana Trevi, Kvirinal, Kolosej itd., nato pa še cerkvi sv. Janeza v Lateranu in Sv. Marije Velike, kamor smo se odpeljali z avtobusom, ker je začel nagajati dež. Vseeno smo bili nad ogledom mesta navdušeni, tako da smo med obiskom zadnjih dveh cerkva zapeli Bogu v zahvalo za sončen in lepo preživet dan. Po večerji smo imeli še kratko vajo, saj nas je naslednje jutro čakal najvažnejši trenutek izleta.

PELI SMO PRED SV. OČETOM

Po zajtrku smo se poslovili od sester in se odpeljali na trg sv. Petra, na katerem je bilo že veliko avtobusov. Nestrpno smo čakali v vrsti med drugimi verniki vsega sveta na vstop v avdienco dvorano. Bila nam je dana prednost, da smo lahko sedli pod majhno stopnišče, ki nas je edino ločilo od sv. očeta. Ko smo čakali na njegov prihod, smo prepevali za kratek čas.

Nekaj po 11. uri pa smo ga pričakali. Po kratkem nagovoru in pozdravih v glavnih evropskih jezikih je Janez Pavel II. pozdravil skupine v njihovem jeziku. Med temi smo bili tudi mi. Oglasili smo se mu le z refrenom mogočene pesmi »Znamenje« in burnim ploskanjem.

Štejemo si v čast, da nas je nagovoril v slovenščini in da je imenoval našo vas. Naše srecanje s papežem pa se ni še zaključilo. Po blagoslovu je namreč sv. oče posamezno pozdravil prisotne invalide, nakar smo se mi postavili na stopnišče in pred celo dvorano, v kateri je bilo 5.000 oseb, zapeli Venturinijevo pesem »Znamenje«.

Takrat se nam je sv. oče približal in se z nami fotografiral. Neizmerno veselje nas je navdalo, ko smo pesem zaključili z besedami »...Bog čuvaj domovino mojo«, saj nas je sv. oče razumel in tudi sam to ponovil. Ponosni smo, da smo se svojim materinim jezikom, ki ga pozna le malo ljudi, uspeli doseči tak višek. K temu pa nas je privedla slovenska pesem, ki nam nenehno dokazuje, da res ne pozna meja.

Ob koncu nas je čakalo še eno presenečenje: skupno kosilo, ki nam ga je ponudil slovenski rojak v Rimu dr. Frlec. Popoldne smo imeli še nemanje za vaticanski radio in RTV Ljubljana. Čeprav smo bili že pošteno utrujeni, je bila naša dolžnost, da v takih trenutkih dokažemo, kaj zmoremo. In res: privrele so iz nas vse rezervne moči, tako da smo v kratkem času posneli tri pesmi, in sicer »To moje živo je telo«, »Tiste dni« in »Znamenje«.

Nato nas je čakala samo še dolga pot nazaj v naš lep Steverjan.

MILAN NEMAC

Društvo »F. B. Sedej« - Steverjan

Koroški pasijon

KKZ iz Celovca je skupaj s slovenskim PD »Drabosnjak« s Kostanj in pod pokroviteljstvom Mohorjeve družbe zadnjo soboto na prostem pred Drabosnjakovo kmetijo uprizorila iz leta 1841 izhajajoč prepis Pasijonskih iger, ki v originalu nosi naslov »Komedija od celiga grenkiga terpenja ino smerti Jezusa Kristusa našiga Gospudaa«.

Koroški bukovnik Andrej Šuštar Drabosnjak (1768-1825), najbolj znan kot ljudski dramatik, je napisal šest religioznih iger, od katerih so se ohranile le tri: Pastirska igra (ki so jo uprizorili za gledališki praznik, 8. decembra pred tremi leti), Igra o izgubljenem sinu in Pasijon, ki mu je prinesel višek slave. Ljudje so že takrat od blizu in daleč romali k pasijonskim predstavam na Kostanje, saj je bilo to globovo versko in kulturno doživetje.

Tudi danes bi za ogled te predstave lahko rekli: pravi duhovni užitek (glede na preproste, a zgodovinsko delujoče kostime in jezikovno narečje, ki se mu je treba včasih kar malce nasmejati). Izvedba na prostem, mogočne kulise, večerni mrak in prava osvetljava človeka kar očarajo. Posebno še, če je vreme lepo.

V soboto, 16. junija, ko se je mrak spručal nad prijazno, približno 8 km od Vrbe oddaljeno vasico, v vremenom niso imeli sreče. Še dobro uro pred pričetkom je neusmiljeno deževalo in človek ni vedel, ali bi šel na pot ali ne. Od tod najbrž tudi »krivdaa«, da obisk premiere ni bil tak kot bi ga zaslužila. Tisti, ki smo vseeno prišli (veliko jih je prišlo iz Slovenije, med njimi minister dr. Dular), smo bili poplačani s predstavo, ki jo bomo imeli še dolgo pred očmi in v

DUHOVNA MISEL ZA ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA

»Ne boj se, Zaharija, kajti tvoja molitev je uslišana!
Tvoja žena ti bo rodila sina in daj mu ime Janez«
(Lk 1, 13)

Janez Krstnik je bil že v materinem telesu določen, da pripravi ljudi na prihod božjega Sina. Ime mu je dal Bog sam in pomeni: Bog je milostljiv. Otrokov rojstvo je znamenje velikega veselja za starše in sorodnike.

Božji Duh ga je napolnil v puščavo — kraj pokore, odpovedi, žrtve, tišine in samote. Tu se je dobro pripravil na popolno pokorščino božjemu načrtu ljubezni. Velikovo oznanilo je vzbujalo pri ljudeh radovednost, začudenje in občudovanje. Veliko jih je pritrjevalo, nekateri so se mu pridružili, drugi so mu nasprotovali. Vse je vabil, naj se spreobrnejo, ker je to edina pot, da se približajo Bogu. Svojemu poslanstvu je ostal zvest do konca, do mučeniške smrti.

Janez Krstnik je glas, ki je klical k pokori in spreobrnjenju.

Janez Krstnik je luč, ki je naznanjala prihod sonca.

Janez Krstnik je mučenec doslednosti.

Janez Krstnik je vodnik po »puščavi« sveta.

Janez Krstnik je prijatelj, ki opozarja na nevarnost, da bi človek upri svoje upanje samo na rešitve tega sveta. Njegov zgled daje moč vsakemu, ki želi slediti besedi Jezusa Kristusa. Te besede smo resnično vsi potrebni, ker edina prinaša odrešenje:

besede, ki daje smisel in cilj vsakršnemu človekovemu prizadevanju;

besede, ki daje pogum;

besede, ki ozdravljajo;

besede, ki prinašajo upanje in prihodnost;

besede, ki spreminjajo;

besede, ki osvobajajo;

besede, ki je vir življenja.

Blagor vsem, ki to besedo poslušajo, sprejemajo in jo izpolnjujejo!

Novice s šole »Ivan Trinko«

Ob koncu leta je običaj, da delamo obračun preteklega časa, ki je lahko pozitiven ali negativen, vendar vedno potreben. Tudi ob koncu šolskega leta je potreben tak obračun, ki je za slovensko srednjo šolo »Ivan Trinko« še posebej pozitiven.

Ne bomo tukaj razpravljali o bolj ali manj uspešnem strogo šolskem, rekli bi razrednem delu, kajti tu naj si vsak dijak posebej izpraša vest in naj pošteno odgovori na vprašanje svoje večje ali manjše uspešnosti ne glede na končni uspeh, ki je napisan v spričevalu. Radi bi pa spregovorili o vsem drugem obšolskem delu, ki so ga prostovoljno opravili nekateri dijaki ob pomoči svojih profesorjev.

PEVSKI NASTOPI

Na šoli že več let uspešno deluje mladinski pevski zbor. Vodi ga prof. Stanko Jericijo. Dijaki, ki ga sestavljajo, obiskujejo skoraj vse razrede srednje šole in se zbirajo k vajah enkrat tedensko izven učnih ur in sicer takoj po končanem pouku. To zahteva bodisi od pevovodje kot od dijakov veliko požrtvovalnosti in predvsem ljubezni do lepega petja. Vse to pa je bogato plačano, ko zbor nastopa pri raznih javnih prireditvah in je pri tem deležen navdušenja in iskrenega odobravanja občinstva, ki pa ni vedno samo slovensko.

Zbor je namreč letos nastopal na Mali Cecilijanki, 8. decembra 1989, na božičnem koncertu, ki ga je priredil goriški šolski okraj, na manifestaciji v Verdjevem gledališču meseca maja, ki ga je organiziralo goriško šolsko skrbništvo in pri kateri so nastopale poleg naših šol še predstavnice dijakov sosednjih dežel Bavarske, Slovenije, Madžarske, Avstrije.

Naj povemo, da so te tuje dijakove gostile družine dijakov, ki obiskujejo razne goriške srednje šole. Naši dijaki so imeli v gosteh 11 učencev šole Nova Fužina pri Ljubljani in 8 dijakov šole »Wagner« iz Schwabmünchna na Bavarskem.

Pozabiti ne smemo, da se je zbor udeležil, kot že več let zaporedoma, revije šolskih zborov v Codroipo. Letos se je zboru iz Gorice pridružil še zbor, ki deluje pri oddeljenih razredih v Doberdolu. Ta zbor letos prvič vodi prof. Franka Zgavec. Oba zbora sta bila lepo in prigrčno sprejeta tako pri sovrstnikih kot pri organizatorjih.

TELOVADNI USPEHI

Naj povemo še, da so bili tudi naši športniki letos izredno uspešni. Pridno so vadili v popoldanskih urah pod strokovnim vodstvom prof. Aleksandra Kodriča in nastopili na Mladinskih igrah in se pri teh uvrstili v finale, ki bo na jesen v Rimu tako v moški orodni telovadbi kot v moški odbojki. Tekme, ki so jih dijaki srednje šole »Ivan Trinko« odigrali in zmagali ter si tako priborili uvrstitev v rimski finale, so bile v Piemontu in sicer v Cuneu, kjer so nastopala vsa najboljša moštva severne Italije.

LITERARNO ZANIMANJE

Še dve drugi dejavnosti sta vredni pohvale, zlasti ker imata obe kot glavni

cilj znanje materinščine; to sta dejavnosti, ki ju poznamo pod imenom »bralna značka« in izdaja dijaškega lista.

»Bralna značka« zajame čim večje število dijakov, ki si s pridnim prebiranjem slovenskih knjig in nato s poročanjem in celo ilustriranjem prebranih del, pribori zlato, srebrno ali bronasto značko, na kateri je vrisana podoba buditelja slovenske Benečije Ivana Trinka, po katerem nosi ime naša šola.

Za drugo dejavnost, tj. za izdajanje dijaškega lista, se sicer navdušuje manjše število dijakov, ki si samo enega razreda, ki pod kvalificiranim in požrtvovalnim mentorstvom prof. Emila Devetaka že tretje leto skrbi za »Marjetico«. V njej se oglašajo povečini dijaki III.A razreda, ki skrbijo še za tisk in kritje stroškov, ki nastanejo pri tem delu.

Tem dijakom, ki letos zapišejo našo šolo, želimo, da bi tudi na višjih srednjih šolah, kamor so namenjeni, našli podobne mentorje, ki jih bodo znali navduševati za slično prostovoljno in zato še bolj hvalevredno delo.

Mirno torej lahko zaključimo, da je bilo mimo vseh težav in naporov in neveselosti, s katerimi se vsak dan srečujemo pri našem delu z mladino, šolsko leto 1989/90 uspešno za vse tiste dijake, ki so se želeli udeležiti tudi izven strogo obveznega šolskega dela, in polno zadoščenje za tiste profesorje, ki so našli čas in voljo, da so žrtvovali za našo šolo in s tem za vso slovensko zamejsko skupnost.

-rsl

Kamenčki

Kar ganljivo je

Kar ganljivo je brati, kako si komunisti, ki so se prelevili v demokrate, vestno prizadevajo, da bi ne po nemarnem imenovali komunizma. Vse krivice in zločine preteklih desetletij so počenjali stalinisti, brežnjevcji, birokrati, stremuhji, Berija in njegovi krvniki in drugi krvoločni. Le komunistov ni bilo nikoli nikjer.

d-c

Franca Bertossi, sodelavka Terezike Srebrnič, in zamorski dekleti

Država ni bogata, a je vložila ves trud, da bi na dostojen in slovesen način sprejela Kristusovega namestnika.

PAPEŽ PRIDE

Ta se je točno ob določeni uri pripeljal na letališče, kjer ga je pričakoval predsednik republike Mussà Traorè ter drugi cerkveni in svetni predstavniki oblasti. Ko je stopil na mališko zemljo, jo je papež najprej poljubil, nato je naslovil na predsednika primerne besede veselja, da lahko obišče to deželo. (Obe ugledni osebnosti sta se prej že srečali v Vatikanu, kjer je predsednik uradno povabil papeža v Mali.) Okrog papeža se je že tu na letališču zbrala velika množica, ki ga je slovesno sprejela. Predsednik Mussà Traorè je v odgovoru sv. očetu poudaril, da ga sprejemajo z velikim veseljem ne samo katoličani, ampak ves mališki narod. »Vi ste romar miru in svobode. Vaša oseba je simbol humanizma: v sebi nosite svete in univerzalne vrednote pravičnosti, sodelovanja, ljubezni in strpnosti.« je med drugim povedal mališki prvi državljani, ki je takole zaključil svoj pozdravni nagovor sv. očetu: »Naj vas Vsemogočni ohrani še vrsto let v polnosti zdravja, moči in vztrajnosti pri vašem delu za dobrobit človeštva.« Zelo globoko, pomenljivo in spoštljive besede iz ust predsed-

Zlata maša v Zgoniku

Mesec junij je mesec duhovniških posvečenj in obletnic novih maš; sledijo si v raznih župnijah nove, srebrne in zlata maše.

Gotovo so najbolj zaželeno in slovesno obhajane nove maše, le vedno bolj redke so. Vzrokov je mnogo; morda je največji v tem, da kristjani ne jemljejo zares Jezusovih besed: Prosite in se vam bo dalo!

V Zgoniku je v nedeljo, 17. junija popoldne ob 16. uri obhajal svojo zlato mašo tamkajšnji župnik dr. Franc Felc. V cerkvi se je zbralo k slovesnosti veliko domačinov in sosedov iz bližnjih vasi. Prevladovale so ženske, mož in fantov je bilo bolj malo, kar jim prav gotovo ni v veliko čast. Ni gospod župnik tudi njihov župnik in sicer zaslužen duhovnik?

Ob oltarju je bilo še 10 drugih duhovnikov, med njimi dr. Oskar Simčič, škof vikar za Slovence v Gorici, in dr. Lojze Škerl, škof vikar za Slovence v Trstu.

Vso slovesnost je povzdigovalo in spremljalo na koru lepo petje zgoniških pevcev pod vodstvom Albina Verginelle; na orglah je spremljal znani organist Tone Kostnapfel.

Po slovesnostih v cerkvi nam je med zakusko v župnijski dvorani v duhoviti priložnostni pesnitvi povedal zlatomašnikovo življenjsko pot njegov prijatelj duhovnik Joško Kragelj, ki je tudi med mašo pridigal in razložil pomembnost duhovnika v Cerkvi med božjim ljudstvom.

Pridigar je med drugim tudi poudaril velike zasluge zlasti primorskih duhovnikov na polju narodne zavesti, jezika in kulture sploh v preteklih pa tudi sedanjih duhovno tako obubožanih časih.

Zlatomašniku in vsem duhovnikom: mnoga blagoslovljena leta. Bog naj jih ohrani v zdravju in uspešnem delu med nami!

Srečanje mašnih strežnikov

Vsakoletno srečanje slovenskih tržaških mašnih strežnikov bo letos v torek, 26. junija na Stari Gori pri Čedadu. Avtobus bo odpeljal ob 6.30 s trga Oberdan in bo pobral strežnike v Domju, Dolini, Boljuncu, Borštu, na Katinari, Bazovici, Opčinah, Proseku in v Sv. Križu. Osrednja točka romanja bo slovesna maša za duhovniške poklice ob 11. uri, ki jo bo daroval škof vikar dr. Lojze Škerl. Povratek v Trst je predviden za 19. uro.

Kolonija Slokada v Dragi

Od leta 1965 prireja društvo Slokad počitniško kolonijo v Dragi. Tako bo tudi letos. Zal ne bosta dve izmeni kot je to bilo vsa leta, ampak samo ena, ker je Pokrajina znižala podporo in tudi ker ni več toliko prošenj.

Začetek letošnje kolonije bo 9. julija. Trajala bo do 29. julija. Starši, ki so na šolah vložili prošnjo za počitnice svojih otrok, bodo v kratkem obveščeni o pogojih za sprejem v kolonijo: točna ura prihoda in številka na oblačilih.

Društvo nima še treh oseb za delo v koloniji: potrebuje garderobero in dve snažilki. Hvaležni bomo tem osebam, če se bodo čimprej javile na tel. 229117.

Tudi letos se bodo naši otroci trikrat na teden kopali v Sesljanu. Tako nam je zagotovila devinsko-nabrežinska občina.

★

KRATKE NOVICE

Evropska škofovska sinoda

Evropska škofovska sinoda, ki jo želi sv. oče, bo verjetno prihodnjopomlad v Rimu. Papež jo je napovedal ob svojem pastirskem obisku na Češkoslovaškem. Sinoda dobiva polagoma svojo podobo, ki jo je nakazal sv. oče sam na začetku del pripravljalne komisije. Sinoda naj bi odgovorila zlasti na tri vprašanja: 1. S katerimi darovi morejo bogatiti druga druga evropske vzhodne in zahodne Cerkve? 2. Kakšen pomen imajo doživljanja in izkušnje vzhodne in zahodne Cerkve za poslanstvo vesoljne Cerkve? 3. Kako naj se zasnuje ekumenski dialog med kristjani v Evropi z drugimi verstvi in z neverniki?

Vseslovensko romanje bolnikov. Invalidov in ostarelih na Brezje

Romanje bo v soboto, 23. junija. Romarsko mašo na trgu pred cerkvijo bo ob 10.30 vodil škof Pirih.

Romanje se vrši že 22 let in se ga udeleži vsako leto več tisoč bolnikov, invalidov in starejših ljudi. Ob tem romanju se pokaže velika solidarnost. Številni lastniki avtomobilov so na voljo tistim, ki drugače ne morejo na Brezje. Na Brezjah pa je spet veliko mladih ljudi, ki vsestransko pomagajo in strežejo bolnikom.

Pobudo za ta romanja je dalo koprsko Ognjišče in ga še vedno vsako leto pripravlja in vodi.

liko doprinesli, da se je širilo Jezusovo veselo oznanilo. Bili so očetje družbe Sv. Duha, ki so pred sto leti začeli misijonariti v kraju Kita. Mala krščanska skupnost se je razrasla v veliko drevo, ki je poglajalo korenine globoko v mališko zemljo in daje sadove, je nadaljeval sv. oče. In še: »Če hočete obroditi sad, ostanite v Njem, v njegovi ljubezni.« so izzvenele pomenljive besede pastirja, ki je prišel potrditi brate v veri, skupnost, ki je komaj praznovala stoletnico rojstva. Vse je priporočil Mariji Notre-Dame iz romarskega kraja Kita.

Po srečanju s pastoralnimi delavci je bil slovesen sprejem pri predsedniku republike; sledilo je kosilo v družbi maliških škofov. Glavna slovesnost pa je bila maša na velikem stadionu Omnisport ob robu mesta ob 17. uri. Igrišče se je napolnilo do kraja s 30-tisočglavo množico, ki je že dve uri pred začetkom nestrpnostno pričakovala gosta. Niso bili samo katoličani na stopniščih, zbrali so se tudi muslimani in drugi.

Sredi stadiona je krajeval velik oltar. Pred njim nekoliko niže je pel številni zbor enako oblečenih pevcev, ki so z ritmičnimi gibi spremljali petje. Otroci so ob oltarju pripravili tudi kratek nastop v pozdrav. Enako oblečeni so z gibi pripravili napis Totus tuus, zvezdo ipd.

Kratke koroške novice

V četrtek, 31. maja, je celovski katoliški delovni odbor v hiši »Severin« pripravil predavanje dr. Tarasa Kermaunerja o »Slovenski politični emigraciji v Argentini«. Zanimivega podajanja snovi in od strani poslušalcev živahne diskusije sta se udeležila med drugimi en predstavnik argentinskih Slovencev (g. Lado Lenček) in znani slikar Valentin Oman.

V torek, 12. junija, je v Slomškovem domu pred številno publiko nastopila znana pevka Barbara Stromberger.

Prejšnji teden je slovensko gimnazijo v Celovcu zapustilo 20 maturantov, med njimi je bila najboljša in je dobila prehodni Tischlerjev pokal — Majda Kelih.

Bralci pišejo

Pismo staršev

Pogovor—razgovor: besedi, ki se ne tičeta naše mladine, ker jih zna le malokdo ovrednotiti. Vedno najdemo izgovor, da pogovora med mladimi ni, ker si ga ne znajo ustvariti. Ko pa je kdo pripravljen nuditi pogoje, da se začnejo mladi pogovarjati, spoznavati in graditi močna prijateljstva ter krščansko rast, že ga napadamo in mu očitamo, da odvaja mladino od vaških skupnosti, jo odteguje od aktivnega delovanja v zamejskem prostoru in zapeljuje v brezpomembno kramljanje, utopistično razmišljanje in verski fanatizem. Skupno življenje mladih je zapeljivo, brez vsakih konstruktivnih moralnih vrednot tudi nesmiselno. Kaj naj torej mi nudimo mladim, če ne sprejemno tega, kar jim je najbolj pri srcu: prijateljska srečanja in duhovno poglobljanje? Ali smo po župnijah pripravljani in sposobni to nuditi? Smo se kdaj vprašali, kakšno vzgojo jim nudijo naše šole?

Če mladina s skupnih srečanj ne odnese nič koristnega, tedaj se ne zavzema za takšna srečanja. Ko pa se lahko kje vsestransko bogati, tedaj čuti, da jo tja nekaj kliče, in skuša na takih srečanjih čim več dati in od njih čim več sprejeti. Ne smemo si delati utvar, da je mlad človek neumen in brezbrizen. Nikoli si ne bi upali tega trditi; potrebuje pa trdne temelje, na katere lahko nasloni vse svoje moči in svoje življenje. Zakaj torej tako vznemirjenje, če kdo s svojim nastopom združuje in nudi pogoje za miren, preudaren razvoj naših mladih in za njihovo duhovno rast? Razpoložljivost takih ljudi bi nam morala predstavljati zgled ne pa ovire. Koliko ljudi je ob današnjem ostrem ritmu življenja pripravljenih biti odkrito in prijateljsko na razpolago mladim in vsem tistim, ki to potrebujejo in jim želijo pomagati pri oblikovanju njihove lastne osebnosti?

Zato se starši vseh članov skupine »Izvir« zahvaljujemo vsem pobudnikom in vzgojiteljem, ki se v tej skupini trudijo za versko in narodnostno rast naših otrok in ustvarjajo pogoje, da je to izvedljivo. Starši čutimo zahvalo predvsem kot dolžnost, kajti opažamo pri naših otrokih predvsem večjo zavest in odgovornost do družinskih, narodnostnih in moralnih dolžnosti pri sodelovanju v slovenskih župnijah na Goriškem in pri kulturnih društvih in skupinah.

S stopnišč se je zelo prijetno videlo. Maša je trajala samo nekaj več kot dve uri. Skupaj smo obnovili krstne obljube s prižganimi svečami v roki, da je bilo zares pomenljivo. Ni bilo plesov, marveč molitev v lokalnih jezikih, ker je čas priganjal.

Papež je imel do minute razporejen čas bivanja v Maliju: en dan in eno noč, nič več. Za ljudi, ki niso vajeni na tekmo s časom, ko gre za srečanje z ljudmi, za pozdravljanje — je to nerazumljivo... Med homilijo je sv. oče poudarjal zlasti misli: Biti luč sveta, sol zemlje in graditi pravično, strpno družbo v sodelovanju in spoštovanju z drugimi verojucimi.

Sonce je ta popoldan čudežno prizaneslo s svojo pripeko, da se je dalo prenašati. Povsod je bilo videti vojaške enote, ki so urejale in omogočale potek slovesnosti. Zvečer ob devetih je Janeza Pavla II. čakalo še srečanje z mladino v Palači kulture. Žal, sama nisem bila prisotna, a povedali so mi, da je bilo pristočno, veselo in pomenljivo. Naslednji dan ob odhodu iz Malija smo sv. očeta spremljali še na letališče skupaj z diplomatskim zborom, nadškofi, predsednikom države.

Tako končujem svoje osebne vtise ob papeževem obisku v Maliju. Srečno!
Terezika Srebrnič

Papežev obisk

PAPEŽU NAPROTI

Naslednji dan smo se napotili že okrog osmih v mestni center na srečanje s papežem. Ulice so bile čiste in urejene. Po glavni aveniiji, koder bi se pripeljal ugledni gost, je bilo polno vatikanskih in maliških zastavic ter transparentov s pomenljivimi napisi o miru, pravičnosti in predvsem strpnosti v tej deželi, ki je pretežno muslimanske vere ali tradicionalnih afriških ver. Vse je bilo slovesno, v prazničnem veselem razpoloženju. Za papežev obisk so izdali posebno blago z napisom in papežev sliki. Veliko romarjev se je obleklo zato v obleke iz tega blaga v modri ali rumeni barvi. Zjutraj je bil predviden papežev prihod okrog enajste ure v katedralo, kjer naj bi se srečal s pastoralnimi delavci iz vse države. V sprevodu smo šli do katedrale in se že pred deveto uro postavili v špalir ob cesti. S seboj smo imeli balafon, da se je začelo razlegati petje ob njegovi spremiljavi. Ljudje so bili navdušeni, s kakšnim veseljem so pričakovali papeža vsi katoličani in muslimani. Tudi prebivalci glavnega mesta so si prizadevali, da bi obisk čim lepše potekel. Vse ulice so bile skrbno pometene, pa tudi dvorišča pred hišami.

GORIŠKE NOVICE

Glasbeni poklon Centra „E. Komel“

Zaključek šolskega leta je vedno pomemben in zgovoren pokazatelj opravljene dela. Če to velja za vse šolske stopnje — od osnovnih do višjih srednjih šol — velja seveda tudi za glasbene šole. In prav s tem so se pokazali učitelji in učenci slovenskega centra za glasbeno vzgojo »Emil Komel« v Gorici, ki so v torek 12. junija priredili lepo zamišljeno glasbeno prireditev kot »glasbeni poklon« občinstvu, staršem in prijateljem glasbe. V veliki dvorani Katoliškega doma se je nabralo številno občinstvo, ki je nastopajoče toplo nagradilo za njih izvajanja.

Celotni program je bil smotrno razdeljen na razna glasbena obdobja, katerih ustvarjanje so posamezni učenci pokazali. Najprej je bil na vrsti Sprehod v renesanso, sledil je Utrip domovine, za tem Vivaldi, mimogrede, pa spet V galantnem stilu. Sledila sta še V objemu romantike in na koncu V spomin. Res temeljit prikaz oz. izsek glavnih dob glasbene ustvarjalnosti skozi stoletja, ki so dala svojski pečat celotni muzikalni zakladnici Evrope in sveta.

Ni lahko tu v nekaj besedah ali stavkih prikazati in analizirati programa in nastopajočih na goriškem večeru. Vsekakor bomo to poskusili. V imenu prirediteljev je prisotne pozdravila prof. Francka Žgavec in poudarila pomen te prireditve. Kot prvi je nastopil renesančni ansambel, ki so ga sestavljali Peter Gus (violina), Miloš Cotar, Mara Černic, Arturo Miranda in Erik Feri (kitare), Ana Černic, Giovanna Prizzi in Marko Gus (kljunaste flaute), Nadja Cotič (sopran), Barbara Piccolo (mezzosopran) in Rudy Gorjan (bas). Predstavili so dela Peueria, kralja Henrika VIII., Trombocina, van Eycka, Scheina in Gastoldija. Bil je res posrečen sprehod po starodavni renesančni dobi, ki je lahko v primeru oživilo renesančno atmosfero dvorskih in meščanskih koncertov v tipičnem madrigalnem slogu.

Utrip domovine je obsegal dva nastopa, ki so ju podali učenci Mitja Čevdek, Sara Dilillo in Irene Dilillo. Prvi je odigral Romanco M. Musorgskega, drugi dve pa Griegov Norveški ples štiriročno, vsi z zadovoljivim uspehom. Naslednje obdobje (Vivaldi, mimogrede) je obsegalo izvedbo stavka Largo iz Koncerta v a-molu. Tu so nastopili Giovanna Prizzi (kljunasta flauta), Danijel Devetak (violina), Sara Vittori (violina) in Miran Devetak (čelo). Tudi ta izvedba je bila na dostojni ravni in je odraz komorne skupinske muzike, ki je nedvomno važen trenutek na glasbeni poustvarjalni poti. Sledila je »galantna« glasba bolonskega klasicističnega mojstra G. Sammartinija s Sonato v G-duru. Izvajali so Giovanna Prizzi in Marko Gus (kljunasti flauti) ter I. Dilillo (klavir). Tudi tu je šlo za tipično in dozirano izvedbo komorne glasbe 18. stoletja.

Učenci višjih razredov so se pomerili predvsem v zadnjih dveh delih, še posebej »v objemu romantike«. Nedvomno je zlasti klavirska literatura prav v tej glasbeni dobi 19. stoletja dosegla višek tako v ustvarjalnem kot verjetno tudi interpretativnem momentu. Chopin, Schumann, nato Liszt in še drugi (kot Brahms) so prav klavirsko glasbo dvignili v sam vrh muzike. In prav ti avtorji so bili na sporedu tega večera. Chopinove skladbe sta odigrala Miran Devetak (Impromptus op. 51, št. 3) in Michela De Castro (Balada v g-molu op. 23, št. 1). Kdor pozna tovrstno klavirsko literaturo ve, da gre v tem primeru za zahtevne in virtuozistične skladbe, s katerimi navadno nastopajo poklicni pianisti. V našem primeru lahko rečemo,

da je šlo za dokaj čisto in tehnično precizno izvajanje, tudi če tu ali tam odpišemo delne nepopolnosti (ki pa jih lahko beležimo tudi pri velikih interpretih). Vsekakor obetaven nastop mladih pianistov, ki daje veliko upanje za bodočnost. Prav tako veljajo prej omenjene misli za Valentinu Pavio in Guida Michelona, ki sta s svoje strani vsak zase predstavila dela R. Schumanna in J. Brahmsa. Schumannovi deli (Variacije na ime ABEGG v izvedbi Michelona) in skladba Aufschwung iz Phantasienstücke (Pavio) sta izzveneli polno in samozavestno, prav tako še Brahmsova Rapsodija op. 79, št. 2 v izvedbi V. Pavio. Vsekakor bogat prikaz dela iz klasične in osnovne klavirske literature, ki pomeni obenem tudi priznanje ne le učencem, ampak še posebej njih učiteljem.

Zadnji del »V spomin« je bila na programu skladba Trio in memoriam Karmele Kosovel, letos preminule pesnikove sestre in same pianistke. Avtor dela je Dimitrij Rejc, ki tudi poučuje orgle na tej šoli. Iz skladbe so Marko Gus (kljunasta flauta), Danijel Devetak (violina) in Miran Devetak (klavir) izvedli Largo. Delo je zasnovano kot prijetno a ne preveč moderno in občuteno. Izvajalci in avtor so bili deležni toplega odobravanja.

Ob koncu naj še dodamo, da so nastopajoče učence pripravili profesorji H. Plešničar, J. Križnič, I. Peršič, S. Kerševan, M. Fantini, F. Žgavec, D. Kobal in V. Popit. **ab**

Župnija sv. Janeza Krstnika v Gorici

Naša župnijska skupnost se z veseljem pripravlja na praznovanje svojega zavetnika sv. Janeza Krstnika. Letošnje praznovanje bo izredno, saj bo osrednja slovesnost njemu v čast zlata maša, ki jo bo obhajal eden izmed naših dušnih pastirjev dr. Kazimir Humar.

Župnijski pastoralni svet je izdelal poseben program slavnostnih dni, ki se bo začel v soboto zvečer, z uvodno evharistijo ob 20. uri v župnijski cerkvi. Isti večer, v soboto 23. junija, bodo ob 21. uri slovesne večernice za vso župnijo, še posebno za mladino, po njih pa skupno veselo pričakovanje nedeljskega praznika ob petju, pogovoru in zabavi.

S slovesno župnijsko mašo na sam praznik ob 11.30 bomo v domači cerkvi počeštili našega zavetnika ter se pri njej tudi pripravili na popoldansko praznovanje v goriški stolnici. Tam bo namreč naš g. Humar z vso župnijsko skupnostjo in vsemi gosti obhajal letošnje osrednje praznovanje farnega zavetnika, saj se bo Bogu zahvalil za petdesetletno duhovniško službo.

Naša župnija prijazno vabi krščansko skupnost, ki je v goriški škofiji in izven nje, na praznovanje zlate maše, ki se bo začelo v nedeljo ob 17. uri v goriški stolnici. Župnijski pastoralni svet pripravlja vsem udeležencem prijetno presenečenje po liturgičnih slovesnostih.

Gledališka šola v Katol. domu

Goriška pokrajinska uprava je v letošnjem letu organizirala pobudo Laboratorij teatra mladih. Šlo je za praktično pripravo in teoretske nauke o gledališču. Tečaj je bil v Katoliškem domu v Gorici in se zaključil 15. junija. Trajal je skoro dva meseca z lekcijami trikrat na teden. Mladina je bila navdušena. Tečaj se bo nadaljeval prihodnje jesen.

Mladi umetniki na odru v Katoliškem domu

SKPD »MIRKO FILEJ« - GORICA

KONCERT

IRENA PAHOR, oboa
MILKO BIZJAK, orgle
Cerkev sv. Ivana v Gorici,
petek, 29. junija ob 21. uri

Kanadsko slovenski kongres (KSK)

25. maja letos je bil v Torontu (Kanada) ustanovni občni zbor Kanadsko slovenskega kongresa ob obilni udeležbi rojakov v slovenskem starostnem domu Lipa. Organizatorji so namenoma izbrali to osrednjo slovensko institucijo, ker Lipa najbolj pogojuje slovensko solidarnost.

Zbor je bil dobro organiziran in pobudniki so nanj povabili slehernega slovenskega rojaka z dobro voljo. Veljal je kot zbor osrednje kanadske kongresne organizacije, zato so bili zastopani posredno po pooblaštilih rojaki iz cele Kanade. Kot gostje so prisostvovali dr. Silvester Lango iz New Yorka in dr. Rudolf Sussel iz Clevelanda.

Obziv kongresnemu gibanju je v vsej Kanadi izredno odmeven. Ob razgovorih s številnimi zastopniki je bilo mogoče ugotoviti, da je kongresna ideja za današnje slovensko stvarnost najprimernejša in bo hkrati povezovala vse rojake na skupnem imenovalcu — slovenstvu.

Kanadsko slovenski kongres, ki je trdno povezan s Svetovnim slovenskim kongresom je danes dejstvo in upati je, da se bo kongresna ideja širila po vseh slovenskih skupnostih v Kanadi.

Namen občnega zbora je bil dvojen: predstaviti organizacijsko obliko KSK (konstitucijo) ter izvolitev 15-članskega sveta. Navadno je težko napolniti odborniška mesta, tokrat pa se je potovalo dvojno število kandidatov za 15 odborniških mest. Zbor je izvolil svet, ki se je potem 2. junija sestel in izvolil ter oblikoval predvidene odbore.

Občni zbor je enoglasno sprejel predlog Staneta Kranjca, da se kanadska organizacija preimenuje iz Konference združenih Slovencev - Kanada v Kanadsko slovenski kongres (KSK). Ob zaključku zbora so vsi prisotni stoji zapeli Zdravljico. Na prvi seji sveta bo glavni odbor predstavil program za letošnje poslovno leto.

En ravnatelj za zavoda Žiga Zois in Ivan Cankar

Iz Rima je goriški pokrajinski odbornik dr. M. Spacapan prejel telegram, s katerim ministrstvo sporoča, da bosta zavoda Žiga Zois ter Ivan Cankar v Gorici združena pod enim ravnateljem. Razlog za tako združitve je varčevanje pri izdatkih za šolstvo. Tako Alfonso Rubinacci.

Sv. Višarje

Dom srečanj. Pomagajte uresničiti zamisel središča za skupna srečanja, kajti samo v svoji hiši si gospodar. Denarne prispevke morete nakazati na tekoči račun pri Kmečki banki v Gorici (Banca Agricola) št. 44490.

Čestitke

V Steverjanu bo v petek, 22. junija, slavila svoj 90. rojstni dan draga mama in stara mama

FELICITA GABROVEC

Ob tem lepem in visokem jubileju ji čestitajo vsi domači.

OBVESTILA

Tradicionalno srečanje tržaških in goriških duhovnikov, redovnikov in redovnic bo letos v novi cerkvi sv. Cirila in Metoda v Cerovljah in sicer v petek 22. junija ob 10.30. Vodil ga bo ljubljanski stolni kanonik Vinko Vegelj.

Potovanje v Skandinavijo. Kdor še ni poravnal plačila za potovanje, mora to storiti do petka 22. junija.

Nova kaset. Izselski duhovnik Ciril Turk v Stuttgartu je izdal kaseto z domobranskimi pesmimi. Cena 7 USA dol. Naroči se pri avtorju: Ciril Turk, Stafflenbergerstrasse 64, 7000 Stuttgart 1, BR Deutschland.

DAROVI

Ob visokem jubileju dr. K. Humarja kot skromno priznanje hvalečnosti za njegovo delo pri Katoliškem glasu daruje F. V. 100.000 lir za Katoliški glas.

Za Katoliški glas: Milica Zucco, Ronke 50.000; Manjo Stanič, Ronke 50.000; Bogomila Svab, Trst 15.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 50.000; N. N. 40.000; N. N. 50.000; N. N. 50.000 lir.

Justina Vatta: za svetoivansko cerkev 50.000; za Marijin dom v spomin na drage pokojne 40.000 in v spomin na Romano Vecchiet 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Erminija Daneu v spomin na Bernardo 10.000; Marija Kristina Podobnik v spomin na staro mamo Otilijo 100.000; Pierina Sosič v spomin na mamo Terezo in brata Ivana 30.000; ob prvi obletnici smrti Marije Sosič-Nussdorfer hčerka Mara z družino, sestra Pepka ter nečaka z družinami 50.000; Bernard Sosič ob poroki sina dr. Jadrana in Ane Marije 100.000; druž. Križman ob krstu hčerke Ilonke in Katje 100.000; Zora in Danilo Fučka ob krstu vnukinje Eve 55.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Marčela Pahor Neri v spomin na moža Marija 30.000; Darinka v spomin na starše Viktorja in Ivanko Živic 10.000; V.K.P. 200.000; Pavla Margon 50.000; Zora Giuliana ob rojstnem dnevu 10.000; prijateljice ob rojstnem dnevu Marče Pahor 70.000; Gracija Gerdol in Rahela Hlača ob 3. obletnici smrti Jurija Zupančiča 50.000; Jožica Martelanc v spomin na drago Romano Vecchiet 50.000; M.C.B. v spomin iste 10.000; ga. Štok iz Podlonjerja v spomin na možo Marija 20.000 lir.

Za cerkveni zbor sv. Jerneja - Opčine: Ob prvi obletnici smrti Marije Sosič-Nussdorfer hčerka Mara z družino, sestra Pepka ter nečaka z družinami 50.000 lir. (darovi)

Za oltar in prezbiterij v Mačkolljah: družina N. N. 1.000.000; Valerija Zobin 100.000; N. N. 200.000; N. N. 500.000; A. T. 100.000; Marija Bandi 50.000; sestrična Rozalija ob smrti Jožefa Strajna 50.000; Jolanda Žerjal ob spominu na mamo Karolino 20.000 lir.

Za lačne otroke: druž. N. N. iz Mačkollj ob prvem sv. obhajilu 1.000.000 lir.

Mery Parenzan: ob prvi obletnici možev smrti: za Sv. goro 50.000, za Marijanščice na Opčinah 50.000, za Marijino družbo v Trstu, ul. Risorta 50.000 lir.

Za barvna okna v cerkvi v Bazovici: Marija Froncova 25.000; Gizela Gombačeva v spomin pok. moža Avguščina 30.000; mati Ravalič 50.000; Pleščevi v spomin očeta Franceta 100.000; Anton Visintin 100.000; v spomin pok. Franceta Križmančič: Zofija Fagovona 30.000; Ester Križmančič 30.000; N. N. 30.000; Pepka Marc v spomin moža Antona 50.000; Marija Skarabot 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Rupa 150.000 lir.

PREŽIVITE POČITNICE ali konec tedna na Starem vrhu nad Skofjo Loko v prijetni vikend hiši, sredi narave, z osem ležišči in opremljeno kuhinjo. Sprehodi, tenis. Za pojasnila: Tušek - tel. (003864) 74921/65535.

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je zapustila naša draga mama in nona

TEREZIJA GRAVNER VD. OBLAK

Lepo se zahvaljujemo gg. župnikoma iz Pevme in Doberdoba in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Doberdob - Pevma, 13. junija 1990

Hčere: Adriana, Anita in Ornela z družinami

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujemo vsem udeležencem pogreba našega dragega očeta

Ivota Ceja

Posebna zahvala msgr. dr. Francu Močniku za globoko občuteni pogrebni obred, pevcev trnovskega zbora za lepo in ubrano petje ter vsem udeležencem sv. maše za zbrano sodelovanje.

žena Milena s sinom Robertom in hčerko Nives

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame in none

Kristine Šturman roj. Gregorič

gre najprej zahvala častitim sestram Čudodelne svetinje v Gorici, posebno hčerki Jelki za njeno neutrudno nego v dolgih letih boleznih, g. župniku Angelu Kosmaču in somaševalcem, cerkvenim pevkvam in pevcem iz Ricmanj in Doline, darovalcem cvetja in vsem, ki so z nami sočustvovali.

Ricmanje, 18. junija 1990

Vsi njeni

Spored od 24. do 30. junija 1990

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik, 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu, 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji, 10.00 Mali pevci, 11.30 Filmi na ekranih, 11.45 Vera in naš čas, 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 A. Rebula Tuta: »Zgodba za sopotnico«, Igra, 14.50 V studiu z vami, 17.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Cetrtkova srečanja, 10.10 Koncertni in operni spored, 12.40 Corovivo 1990. Mešani zbor Podgora, 13.25 Gospodarska problematika, 14.10 Otroški kotichek: »Srečanje z novo pesmico«, 15.00 Manjšinski potopis, 16.00 Mi in glasba, 17.10 Jurčič, Deseti brat, 17.38 Mladi val.

Torek: 8.10 Arhipelag Goli, 9.40 V znamenju sreče, 10.10 Koncertni in operni spored, 12.00 Corovivo 1990 Mešani zbor Podgora, 13.20 V žarišču, 14.10 Aktualnosti, 16.00 Mi in glasba, 17.10 Jurčič, Deseti brat, 17.39 Mladi val.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek... 9.40 Beleška, 10.10 Koncertni in operni spored, 12.00 Zdravniška posvetovalnica, 12.40 Corovivo 1990. Mešani zbor iz Trebč, 13.20 V žarišču, 14.10 Otroški kotichek: »Črno na belem«, 14.30 Na goriškem valu, 16.00 Mi in glasba, 17.10 D. Feigel: »Detektiv Belin«, Dramatizirana zgodba, 17.25 Mladi val.

Cetrtek: 8.10 Bela pravljica... 9.40 Sanje se nadaljujejo, 10.10 Koncertni in operni spored, 12.00 Pomembni dogodki našega stoletja, 12.40 Corovivo 1990. Dekliški zbor Glasb. matice iz Trsta, 14.10 Dvignjena zavesa, 15.10 Jugoslavija 1941-1945, 16.00 Mladinski pevski festival v Celju, 17.10 D. Feigel: »Ljudski glas - božji glas«, Dramatizirana zgodba, 17.25 Mladi val.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka, 9.40 Beleška, 10.10 Koncertni in operni spored, 12.40 Corovivo 1990. Mešani zbor Hrast iz Doberdoba, 13.20 V žarišču, 14.10 Otroški kotichek: Spoznavajmo svet! 14.30 Od Milj do Devina, 15.10 Kulturni dogodki, 16.00 Glasbena kronika s Hrvaškega, 17.10 D. Feigel: »Novi serum«, Dramatizirana zgodba, 17.30 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki, 9.40 V znamenju sreče, 10.10 Festival komorne glasbe v Radenci, 11.30 Črnske duhovne pesmi, 12.00 Modre dalje, 12.35 Corovivo 1990. Mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj, 14.10 Oddaja iz Benečije, Režije in Kanalske dolin, 17.10 Vozlišča, 18.00 M. Miladinović: »Adele Sandrock in Arthur Schnitzler«, Radijska igra.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - pošt. tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 45.000

inozemstvo 70.000

zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA